

‘Niet langer in een leugen leven’

Herbeginners zijn mensen die, weliswaar gedoopt, God als levend leren kennen

- ▶ Herbeginners zijn ‘gulzige’ gelovigen
- ▶ Schudden ‘traditionele’ gelovigen wakker
- ▶ Vormen van onthaal en catechese voor hen bestaan nauwelijks

Erik DE SMET

Met Pasen worden in ons land 192 volwassenen gedoopt, de meesten in Franstalig België. Beduidend meer dan volwassen dopelingen zijn er in Vlaanderen zogeheten herbeginners, mensen die gedoopt of gevormd zijn, maar pas na verloop van tijd bewust ervoor kiezen gelovig te worden. Cijfers over herbeginners zijn er niet, waaruit je kunt opmaken dat die mensen in de geloofsgemeenschappen niet systematisch wordt opgevangen.

An Depuydt (44), leerkracht exacte wetenschappen, beschreef vorig jaar in *Spiritualiteit voor rationele mensen* hoe ze zelf ‘herintrad’. „Het was geen plotse bevestiging”, zegt ze. „Ik mediteerde geregeld en las veel over het geloof. Gaandeweg ontstond het verlangen om opnieuw naar de mis te gaan, ook al was ik altijd al een zittendblijver tijdens de communie. Die eerste mis echter was niet het kantelmoment. Dat kwam later. Door geregeld eucharistie te vieren, groeide het besef dat ik als gelovige niet langer in mijn eentje mijn weg kon blijven zoeken. Ik moest springen, ook al wist ik niet of mijn parachute zou opengaan.”

An Depuydt ervoer het hele proces als een allengs opgeven van stijfkoppigheid. „Het voelde aan alsof ik onder druk stond om

eindelijk uit te komen voor mijn geloof”, zegt ze. „Druk van anderen, maar ook van God in mijn binnenste. Ik had het gevoel dat ik in een leugen leefde en dat ik dat niet langer kon. Als het geloof echt zoveel voor me betekende, waarom liet ik dat dan ook niet blijken? Ik had nood aan een ritueel, maar gedoopt was ik al. Ik kocht dan maar zelf een kruisje voor om mijn hals, al had ik dat kruisje beter ontvangen.”

Nieuwkomers zijn ook vaak ‘gulzige’ gelovigen die zich geestelijk voeden met alles wat ze ook maar kunnen vinden. Dat geldt alvast voor An Depuydt. „Ik lees alles waarop ik maar de hand kan leggen, maar met wie dat alles delen? Gelukkig kwam ik via de godsdienstleerkracht op school terecht bij een jezuïet.”

Ook Marjan Bonaugure (39) was gedoopt, maar in haar leven had God geen enkele plaats. Tot ze tien jaar geleden een diepe godservaring beleefde die ze omschrijft als „een uitbarsting van

„Had ik maar vroeger geweten hoe God in je leven spreekt”

binnenuit”. Sindsdien is haar leven veranderd, vertelt ze. „Ik ging een nieuwe levensweg, vanuit het diepe besef dat ik er niet in mijn eentje voor sta. En zie, God verdween nooit meer uit mijn leven. Voorheen zou ik me nooit als zinzoker hebben bestempeld, sindsdien doe ik niet anders meer dan zoeken.”

Marjan Bonaugure liet vele zekerheden varen. Ze gaf haar baan op en verbrak haar relatie. Volgende een lange tocht langs de tehuizen van de zusters van Moeder

Teresa in Latijns-Amerika, Afrika en Azië. „Het zou een periode blijken waarin ik vooral leerde de Geest te volgen en al mijn vertrouwen in God te leggen”, vertelt ze. „Sindsdien twijfel ik niet langer aan Gods bestaan. Het evangelie is niet iets van weleer, het gebeurt ook vandaag. God is de God van het leven. Had ik maar vroeger geweten op welke manier God in iemands leven spreekt. Vandaag kan ik niet anders dan dat te delen.”

Mgr. Jean Kockerols, hulpbischop in Brussel, wijst erop dat het onthaal van nieuwkomers en dopelingen alvast in de pastoraal van de grootstad tegenwoordig vanzelfsprekend is. „Dat is echter niet het geval voor herbeginners, bij wie er niet meteen een band met de sacramenten kan worden gelegd”, zegt hij. „De pastoraal van de toekomst zal echter hoe dan ook rekening moeten houden met herbeginners.”

Marjan Bonaugure herkent het gevoel dat herbeginners soms worden ervaren als storende elementen, maar dat vindt mgr. Kockerols net goed. „Herbeginners schudden ons wakker en stellen terechte vragen”, zegt hij. „Bovendien zijn ze bereid positief te getuigen van hun geloof. Het zijn vurige gelovigen.”

„Herbeginners en nieuwkomers doorprikken ons comfortabele christen-zijn en zijn daarom alleen al goud waard”, besluit ook Peter Van de Vyvere van CCV, partner in christelijk vormingswerk in het bisdom Gent. „Slechts de geloofsgemeenschappen die hen kunnen en willen onthalen, hebben toekomst.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be



STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Echt goed nieuws

De Goede Week is halfweg, Pasen lonkt. Het belangrijkste van alle christelijke feesten. Het moeilijkste ook, want de verrijzenis overstijgt ons menselijke bevattingsvermogen. In ons *Klapstoel*-interview geeft zelfs de aartsbisschop toe dat we het nooit helemaal zullen begrijpen, hijzelf inbegrepen. Dat is echter niet de essentie van zijn boodschap. Veel belangrijker is dat hij zegt: „Met Pasen vieren we dat God alle negativiteit overwint.” Die uitdagende stelling proberen we met dit nummer van *KERK & leven* voor iedereen duidelijk te maken.

Het is een bijzonder nummer geworden, helemaal in het teken van Pasen en verrijzenis. In elk artikel zult u een link vinden. We zochten mensen op die hun geloof opnieuw ontdekten en we bezochten parochies die een nieuw elan zochten en vonden. We wijden een volledige bladzijde aan vragen en antwoorden over Pasen, waarbij we lastige en delicate kwesties niet uit de weg gaan. We laten drie generaties vertellen over hun paasfeest en we vertellen zelf hoe passiemuziek zowel gelovigen als ongelovigen diep kan raken. Op onze zingevingspagina ontdekken we dat de liefde de ultieme troefkaart is om het lijden te overwinnen, zelfs na de dood van een kind. We gaan op bezoek bij een klokkengieter, de laatste in de Lage Landen. En het uitgebrande winkeltje van een stoffenmadam zien we dankzij helpende handen uit zijn as herrijzen. Ja, we maken deze week echt werk van onze belofte dat dit blad ‘altijd goed nieuws’ brengt.

Dat hoort ook zo. Pasen is bij uitstek het feest waarin de vreugde het finaal haalt op het verdriet. Die gedachte is niet naïef, ze is strijdvaardig. De paasvreugde is een levenshouding. „In Pasen komt alles samen”, zegt mgr. De Kesel en dat probeerden we met dit nummer waar te maken.

Laat het vooral een nummer zijn waaruit u inspiratie en kracht kan halen. Laten we eruit leren dat tegenslag, lijden en verdriet niet het laatste woord moeten krijgen en dat we dat zelf kunnen beslissen.

Lees zelf maar hoe de uitgebrande stoffenwinkel van Nancy door tientallen vrijwilligers een nieuwe start kreeg. Ik weet het wel, de verrijzenis van een handelspand is niet hetzelfde als de verrijzenis van Jezus, maar een mooier paasverhaal is toch nauwelijks denkbaar? Of bewonder de kracht van Tomas en zijn gezin, die na de dood van hun zoontje niet de bitterheid, maar de liefde laten triomferen. Of ontdek de verhalen van An en Marjan die God herontdekken, zomaar ergens langs de weg van hun leven.

In ons *Dossier* kan u ontdekken dat zelfs volledige parochies kunnen kiezen voor de verrijzenis. We weten allemaal uit eigen ervaring dat veel parochies het vandaag niet makkelijk hebben. Er zijn minder gelovigen en minder priesters. Dat ondermijnt hun mogelijkheden. Bisdommen stimuleren de noodzakelijke grotere samenwerkingsverbanden, maar die zijn in de praktijk niet eenvoudig. Wij zochten enkele parochies op die te maken krijgen met die uitdagingen en erin slagen om ondanks alles een nieuw elan te vinden. Het zijn geen superparochies met buitengewone troeven, maar gewone, herkenbare geloofsgemeenschappen. Hun kracht schuilt in het feit dat ze niet fatalistisch denken, maar zoeken naar nieuwe wegen. Samenwerking en openheid zijn daarbij belangrijke sleutels. Wellicht kunnen ze andere parochies inspireren in hun zoektocht.

Inspireren, dat is dus wat we met dit paasnummer willen doen. Als u één *KERK & leven* van voren naar achteren uitleest, laat het dan dit nummer vol hoop en vreugde zijn. Al mag u dat natuurlijk elke week doen. Een gezonde portie goed nieuws is immers elke keer de perfecte brandstof voor lichaam en geest.

Namens de hele redactieploeg wens ik u allen een zalig paasfeest. 99

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be



Wat als je gedoopt bent, maar pas later ontdekt dat je ook gelovig bent? © Jozefien Van Huffel